

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg

Svar på Europaudvalgets spørgsmål nr. 2 ad KOM (2017) 0536 til finansministeren af 29. januar 2019 efter ønske fra Søren Søndergaard (EL)

Spørgsmål

Ministeren bedes oplyse, om regeringen støtter Kommissionens forslag om at ændre artikel 19 i ESA-forordningerne, så man styrker ESA'ernes rolle i forbindelse med tvistbilæggelse mellem nationale tilsynsmyndigheder, så ESA'erne bl.a. kan agere på eget initiativ og stille krav om, at nationale tilsynsmyndigheder ændrer eller trækker beslutninger tilbage?

Svar

De europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) består af den europæiske banktilsynsmyndighed (EBA), tilsynsmyndigheden for værdipapirer og markeder (ESMA) og tilsynsmyndigheden for forsikring og pension (EIOPA). Alle EU-landes nationale tilsynsmyndigheder deltager i ESA'erne – fra Danmark Finanstilsynet.

Artikel 19 i EBA-, ESMA- og EIOPA-forordningerne indeholder en mekanisme til løsning af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder. Mekanismen indebærer, at ESA'erne kan agere som mægler i tvister og i sidste instans stille krav om, at nationale tilsynsmyndigheder ændrer eller trækker beslutninger tilbage.

Kommissionens forslag til revision af ESA'erne ændrer kun i begrænset omfang de nuværende rammer for tvistløsning. Der indføres en såkaldt formodning om uenighed blandt de nationale tilsynsmyndigheder, når lovbestemte tidsfrister for at træffe beslutninger (om det uenigheden omhandler) ikke overholdes, eller når en eller flere af de involverede nationale tilsynsmyndigheder meddeler, at der er uenighed. I det nuværende regelsæt er der ikke fuld klarhed om, hvornår der kan være uenighed, og dermed hvornår ESA'erne kan agere.

Derudover præciseres det i forordningerne, at ESA'ernes kompetence til at kræve handling fra de nationale tilsynsmyndigheder omfatter tilbagetrækning eller ændring af en beslutning. Dette er allerede en mulighed, men det fremgår ikke tydeligt af reguleringen. Et mæglingsforløb kunne fx være aktuelt, hvor der er krav om, at to myndigheder skal træffe en fælles beslutning, men ikke kan nå til enighed. Dette kunne fx dreje sig om afviklingsplaner for et kreditinstitut, der har grænseoverskridende aktivitet. Det bemærkes, at denne mulighed i art. 19 kun er

blevet benyttet af ESA'erne yderst sjældent, da tilsynsmyndighederne i tilfælde af uenigheder typisk involverer ESA'en som mægler med henblik på at finde en fælles løsning, inden en national beslutning er blevet taget.

Regeringen støtter disse præciseringer, der skaber større klarhed over ESA'ernes rolle i tvistløsning uden at ændre ved det grundlæggende princip om, at tvister mellem de nationale tilsynsmyndigheder som udgangspunkt skal håndteres mellem myndighederne selv.

Det bemærkes, at der med Kommissionens forslag lægges op til, at der etableres en uafhængig direktion for hver ESA med enekompetencer på en række områder, mens alle beslutninger i dag træffes af ESA'ernes øverste besluttende organ, Tilsynsrådet, der består af repræsentanter fra de nationale tilsynsmyndigheder. Et af de områder, hvor Kommissionen lægger op til at give direktionen enekompetence, er bestemmelserne vedr. tvistløsning i uenigheder mellem nationale tilsynsmyndigheder i grænseoverskridende tilfælde. Regeringen har i forhandlingerne arbejdet imod etablering af en uafhængig direktion, og dette forslag indgår heller ikke i den generelle indstilling, som Rådet vedtog på ECOFIN 12. februar 2019.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister